

13. ΛΥΤΡΩΣΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον, διότι τα πρώτα παρήλθον.» Αποκάλυψη 21/κα' 4.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Αποκ. 20/κ' 1-3, Ιερ. 4/δ' 23-26, Α' Κορ. 4/δ' 5, Αποκ. 20/κ' 7-15, Φιλιπ. 2/β' 9-11, Β' Πέτρ. 3/γ' 10.

Πολλές φορές οι άνθρωποι αναρωτιούνται πώς ξεκίνησε το κακό. Και η πραγματικότητα είναι ότι ξεκίνησε βάση της ελευθερίας. Η πραγματική ελευθερία, περιέχει και ρίσκο, γιατί όταν κάποιος είναι πραγματικά ελεύθερος έχει και την δυνατότητα να επιλέξει το λάθος.

Στην συνέχεια όμως γεννάται το εξής ερώτημα: Γιατί ο Θεός δεν κατέστρεψε τον Σατανά όταν έκανε τη λάθος επιλογή, ώστε να γλιτώναμε τις τρομερές συνέπειες της επανάστασης;

Η απάντηση βρίσκεται στην καρδιά της Μεγάλης Διαμάχης. Όπως θα δούμε αυτήν την εβδομάδα, ο Κύριος κυβερνά με διαφάνεια και θα λύσει θα λύσει την Μεγάλη Διαμάχη με τρόπο που θα απαντηθεί μια για πάντα κάθε απορία για την καλοσύνη, την δικαιοσύνη, την αγάπη και τον νόμο.

Κατά τη διάρκεια των χιλίων ετών θα λάβουμε απαντήσεις σχετικά με αυτούς που θα χαθούν, και στην αιωνιότητα θα μαθαίνουμε όλο και περισσότερα. Μετά τη Δευτέρα Παρουσία, οι λυτρωμένοι θα ζουν και θα κυβερνούν με τον Χριστό για χίλια χρόνια. Και θα έχουν ενεργό ρόλο στην κρίση. Ας εξετάσουμε λοιπόν τα τελευταία στάδια της Μεγάλης Διαμάχης.

Κυριακή 20 Μαρτίου

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΔΕΝΕΤΑΙ

Διαβάστε Αποκ. 20/κ' 1-3. Τι περιγραφή μας δίνεται εδώ και τι ελπίδα μας προσφέρεται;

.....

Στην Αγία Γραφή βλέπουμε σε διάφορες περιπτώσεις τα δεσμά. Συνήθως σε περιπτώσεις ανθρώπων που φυλακίστηκαν, αλλά και σε ανθρώπους ήταν δέσμιοι του Σατανά. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής βρέθηκε αλυσοδεμένος στη φυλακή επειδή κατέκρινε τον βασιλιά για την ανηθικότητά του (Ματθ. 14/ιδ' 3,4). Ο Ιησούς δέθηκε κατά τη σύλληψή Του στον κήπο (Ιωάν. 18/ιη' 12), παρέμεινε δεμένος στην δίκη Του (Ιωάν. 18/ιη' 24), μέχρι και τον θάνατό Του (Ιωάν. 19/ιθ' 40). Επίσης και στον Παύλο (Πράξ. 21/κα' 33) και στον Πέτρο (Πράξ. 12/ιβ' 6) επιβλήθηκαν δεσμά.

Ο Ιησούς αφιέρωσε χρόνο σε ανθρώπους που έδεσε ο Σατανάς. Υπήρχε ένας άνθρωπος που είχε σπασμένες αλυσίδες στα χέρια και στα πόδια του (Μάρκο 5/ε' 3,4), ήταν δεμένος από τα δαιμόνια. Προτού ο Ιησούς τον ελευθερώσει, κανείς δεν μπορούσε να περιορίσει το κακό. Επίσης, απελευθέρωσε την γυναίκα που ήταν δεμένη από τον Σατανά με ασθένεια δεκαοκτώ έτη (Λουκά 13/ιγ' 11,12,16). Ελευθέρωσε τον Λάζαρο από τα δεσμά του θανάτου (Ιωάν. 11/ια' 43,44). Και ο Βαραββάς ελευθερώθηκε από το πλήθος για να σταυρωθεί στη θέση του ο Ιησούς (Μάρκ. 15/ιε' 7-15). Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις βλέπουμε τον Σατανά να κρατάει δεμένους τους ανθρώπους με κάποια ασθένεια ή να δένει αθώους για να ευδοκιμήσει το κακό. Αλλά βλέπουμε και τον Ιησού να σπάει τα δεσμά του θανάτου και να φέρνει ελευθερία στον υποδουλωμένο από τον Σατανά, κόσμο. Στο τέλος, ο Σατανάς είναι αυτός που δένεται και ρίχνεται στο σκότος (Αποκ. 20/κ' 1-3). Μέρος της αποστολής του Ιησού ήταν να ελευθερώσει τους δέσμιους του Σατανά και να ενισχύσει τους ακολούθους Του. Τους διαβεβαίωσε πως ο Σατανάς ήταν αυτός που θα δενόταν (Ματθ. 12/ιβ' 26-29). Ο Σατανάς δεν έχει καμία εξουσία ενάντια στον Χριστό και στους ακολούθους Του, επειδή ο Χριστός ελευθέρωσε το λαό Του από τα δεσμά του Σατανά.

Ο Παύλος έγραψε: «ο λόγος του Θεού δεν δεσμεύεται» (Β' Τιμ. 2/β' 9). Είναι το μέσο με το οποίο ο Ιησούς αντέκρουσε τον Σατανά (Ματθ. 4/δ' 4,7,10) και το ίδιο μπορούμε να κάνουμε και εμείς για να του αντισταθούμε.

ΣΚΕΨΗ: Ποιες υποσχέσεις μπορούμε να επικαλεστούμε για να ελευθερωθούμε

από τα δεσμά του κακού;

Δευτέρα 21 Μαρτίου

ΤΑ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Στα πρώτα εδάφια της Γένεσης, η γη περιγράφεται «άμορφος και έρημος» (Γέν. 1/α' 2). Αυτή η ίδια φράση επαναλαμβάνεται από τον Ιερεμία για να περιγράψει τη γη μετά την καταστροφή από τις επτά πληγές και τη Δευτέρα Παρουσία, όπου όλες οι πόλεις θα έχουν κατεδαφιστεί (Ιερ. 4/δ' 26). Στην περιγραφή του Ιερεμία δεν υπάρχει κανένας άνθρωπος (Ιερ. 4/δ' 25), και στην αναφορά του Ιωάννη, ο Σατανάς δεν μπορεί να απατήσει κανέναν (Αποκ. 20/κ' 3). Ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι θα πάρει το λαό Του σε έναν τόπο που θα έχει ετοιμάσει γι' αυτούς (Ιωάν. 14/ιδ' 1-3). Ο Παύλος αναφέρει ότι στους πιστούς θα περιλαμβάνονται οι ζωντανοί, αλλά και όλοι όσοι θα αναστηθούν κατά την πρώτη ανάσταση (Α' Θεσ. 4/δ' 16,17). Ο Ιωάννης προσθέτει μία ακόμη λεπτομέρεια: μετά την πρώτη ανάσταση στη Δευτέρα Παρουσία, οι υπόλοιποι νεκροί θα παραμείνουν στον τάφο μέχρι το τέλος των χιλίων ετών (Αποκ. 20/κ' 5). Διαβάστε Αποκ. 20/κ' 4. Τι περιγραφή δίνεται σ' αυτό το εδάφιο;

«Κρίσις εδόθη εις αυτούς». Πριν την ολοκληρωτική καταστροφή των ασεβών, οι σωσμένοι θα έχουν την ευκαιρία να λάβουν απαντήσεις σε όλα τα αναπάντητα ερωτήματά τους. Και το θαυμαστό είναι ότι οι λυτρωμένοι θα συμμετέχουν στην κρίση ασεβών.

«Μαζί με το Χριστό διαδικάζουν τις υποθέσεις των αμαρτωλών, αντιπαραβάλλοντας τις πράξεις τους με τον καταστατικό χάρτη, την Αγία Γραφή, και αποφαίνονται για την κάθε υπόθεση ξεχωριστά 'κατά τα πεπραγμένα εν τω σώματι'. Τότε απονέμεται η τιμωρία που αναλογεί στον καθένα, σύμφωνα με τα έργα του και καταχωρείται απέναντι στου καθενός το όνομα, στο βιβλίο του θανάτου.» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 788.

Εκείνη την περίοδο, όπου θα ανοιχθούν τα αρχεία, θα δούμε τις αμέτρητες φορές που ο Θεός προσπάθησε να βοηθήσει τους ασεβείς με την καλοσύνη και την αγάπη Του. Με πόση υπομονή επέμεινε, για να απορριφθεί στο τέλος από αυτά που ο κόσμος θεωρεί επιθυμητά. Περίμενε με μακροθυμία, επιθυμώντας για μία ευκαιρία να Τον αναγνωρίσουν ως Εκείνον που πλήρωσε το τίμημα ώστε να έχουν αιώνια ζωή, και παρόλα αυτά επέλεξαν τον θάνατο. Υπάρχει κάτι στη ζωή σας που σας κρατάει μακριά από την φωνή Του; Εξακολουθεί να περιμένει υπομονετικά. Επιλέξτε τη ζωή.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Α' Κορ. 4/δ' 5. Τι υπόσχεση μας δίνεται σχετικά με τη Δευτέρα Παρουσία; Πώς μπορούμε να κρατηθούμε σ' αυτήν την υπόσχεση μπροστά

σε όλα αυτά τα αναπάντητα ερωτήματα;

Τρίτη 22 Μαρτίου

ΤΕΛΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Στην Αγία Γραφή βλέπουμε δύο μέρη όπου διαδικάζονταν οι υποθέσεις: στην πύλη της πόλης και μπροστά στο θρόνο του βασιλιά. Οι πρεσβύτεροι στην πύλη έκριναν τα λιγότερα σημαντικά ζητήματα, ενώ ο βασιλιάς έκρινε τις πιο σοβαρές υποθέσεις. Εκείνος έδινε την οριστική απόφαση ως απόδοση δικαιοσύνης. Παρομοίως, η Αγία Γραφή παρουσιάζει τον Θεό στο θρόνο Του ως βασιλιά του Σύμπαντος να μας διαβεβαιώνει για απόδοση δικαιοσύνης (Αποκ. 20/κ' 11-15).

Διαβάστε Αποκ. 20/κ' 7-15. Πώς κατανοούμε αυτά τα σπουδαία γεγονότα;

.....

.....

Στην Αποκ. 20/κ' διαβάζουμε για τα χίλια χρόνια, όπου εξελίσσεται η κρίση και τα γεγονότα που διαδραματίζονται στο τέλος των χιλίων χρόνων, μετά και τη δεύτερη ανάσταση (Αποκ. 20/κ' 5) και αφού ο Σατανάς έχει πείσει τους ασεβείς να περικυκλώσουν την Αφία Πόλη (Αποκ. 20/κ' 7-9). Ο μεγάλος λευκός θρόνος του Θεού φαίνεται να είναι εκείνη τη στιγμή επάνω από την πόλη. Παρόντες είναι όλοι οι άνθρωποι κάθε εποχής, κάποιοι εντός της πόλης και κάποιοι εκτός. Όπως ήδη είχε πει ο Ιησούς, κάποιοι θα Τον ρωτήσουν γιατί δεν είναι στη βασιλεία του Θεού (Ματθ. 7/ζ' 22,23). Μάλιστα εκείνη τη στιγμή, όπως είπε ο Παύλος, θα «κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνου επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα» θα «ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Κύριος» (Φιλιπ. 2/β' 9-11). Σκοπός της κρίσης είναι να γνωρίσουν όλοι επακριβώς το γιατί και το πώς έκρινε ο Θεός. Κάθε ύπαρξη – άνθρωποι και άγγελοι θα αναφωνήσουν, «Δίκαιος είσαι, Κύριε, ο Ων και ο Ην και ο Όσιος, διότι έκρινας ταύτα» (Αποκ. 16/ις' 5). Δίκαιοι και ασεβείς, άνθρωποι και άγγελοι, θα διαπιστώσουν την δικαιοσύνη του Θεού.

Η Μεγάλη Διαμάχη κλείνει με την εξάλειψη του Άδη και του Θανάτου, και όλων όσων τα ονόματα δεν θα βρεθούν στο βιβλίο της Ζωής (Αποκ. 20/κ' 14,15). Ο Ιησούς κρατάει τα κλειδιά του Άδη και του Θανάτου (Αποκ. 1/α' 18). Δεν θα υπάρξει αιώνιος βασανισμός. Οι ασεβείς εξαλείφονται – παύουν να υπάρχουν. Θα περάσουν στον αιώνιο θάνατο – σε αντίθεση της αιώνιας ζωής.

Τετάρτη 23 Μαρτίου

ΝΕΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ ΚΑΙ ΝΕΑ ΓΗ

Η αμαρτία και η επανάσταση ήταν εισβολείς που δεν θα έπρεπε να εμφανιστούν. Προκάλεσαν τρομερή ζημιά, αλλά τώρα που η αιτία δεν υπάρχει πλέον, έφθασε ο καιρός της τέλει αποκατάστασης. Μόνο τότε θα ολοκληρωθεί η Μεγάλη Διαμάχη.

Διαβάστε Αποκ. 21/κα' 1,2,9,10, 22/κβ' 1-3. Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της περιγραφής του Ιωάννη; Ποια η σημασία τους;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η αναφορά του Ιωάννη σε νέους ουρανοί και νέα γη, επαναλαμβάνει τα λεγόμενα του Πέτρου: «Οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτή έργα θέλουσι κατακαή» (Β' Πέτρ. 3/γ' 10). Η γη μας χρειάζεται να εξαγνιστεί πλήρως προκειμένου να ξεκινήσει κάτι νέο.

Ο Ιωάννης αναφέρει επίσης ότι δεν θα υπάρχει θάλασσα (Αποκ. 21/κα' 1). Την Αποκάλυψη την έγραψε κατά την εξορία του στο νησί της Πάτμου, όπου η θάλασσα εμπόδιζε την φυγή του. Στη νέα γη τίποτα δεν θα εμποδίζει τους λυτρωμένους από το να κινούνται ελεύθερα ή να βλέπουν τα αγαπητά τους πρόσωπα. Η Νέα Ιερουσαλήμ περιγράφεται με ιδιαίτερα θαυμαστό τρόπο. Μη ξεχνάμε πως «τεχνίτης και δημιουργός» αυτής της πόλης είναι ο Ίδιος ο Θεός (Εβρ. 11/ια' 10). Ελάχιστα μπορούμε να φανταστούμε το μεγαλείο της.

ΣΚΕΨΗ: Παρά την φθορά που προκάλεσε η αμαρτία, δείτε γύρω σας την ομορφιά του φυσικού κόσμου και αναλογιστείτε τη μαρτυρά για τον χαρακτήρα του Θεού. Πώς τα όσα βλέπουμε μας βοηθούν να εμπιστευόμαστε τον Θεό και γι' αυτά που δεν έχουμε δει ακόμη;

.....

.....

.....

.....

.....

Πέμπτη 24 Μαρτίου

ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΔΑΚΡΥΑ

Διαβάστε Αποκ. 21/κα' 3-5. Τι σημαίνουν αυτά τα δάκρυα;

.....
.....
.....
.....
.....

Είναι δύσκολο να φανταστούμε έναν κόσμο δίχως θάνατο, θλίψη και δάκρυα. Ο πόνος, ο ιδρώτας, τα δάκρυα και ο θάνατος, είναι κάτι το φυσιολογικό για τον άνθρωπο από την εποχή της Πτώσης (Γεν. 3/γ' 16-19). Ωστόσο, από τότε ο Θεός διαβεβαίωσε τον άνθρωπο πως μία μέρα θα μας λυτρώσει και θα μας ευλογήσει με την παρουσία Του.

Πρώτα με την υπόσχεση του Λυτρωτή (Γέν. 3/γ' 15), στη συνέχεια με την διαβεβαίωση της παρουσίας Του στο Αγιαστήριο (Έξ. 25/κε' 8) έπειτα με τον Ενσαρκωμένο Λόγο ανάμεσά μας (Ιωάν. 1/α' 14) και τέλος με το να κατοικήσει μεταξύ μας (Αποκ. 21/κα' 3).

Σε πολλά εδάφια της Αγίας Γραφής δίνεται η διαβεβαίωση όπως στη Β' Κορ. 6/ς' 16), «θέλω κατοικεί εν αυτοίς και περιπατεί, θέλω είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου».

Ο Ιησούς ήρθε την πρώτη φορά για να επωμιστεί τις συνέπειες της παραβιασμένης διαθήκης. Ο Ιερεμίας περιέγραψε τις συνέπειες της παραβιασμένης διαθήκης κατ' αυτόν τον τρόπο, «Τι βοάς διά το σύντριμμά σου; Ο πόνος σου είναι ανίατος εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών σου, αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν, διά τούτο έκαμον ταύτα εις σε» (Ιερ. 30/λ' 15). Χάρη του Ιησού όλα αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Πιθανόν τα δάκρυα στην Αποκ. 21/κα' 3 να είναι για την απώλεια των ασεβών, αλλά ο Ίδιος ο Θεός θα τα εξαλείψει και η θλίψη και η λύπη θα χαθούν για πάντα.

ΣΚΕΨΗ: Αυτά τα εδάφια δείχνουν την στενή σχέση που θα έχουμε με τον Θεό στην αιωνιότητα. Πώς μπορούμε ωστόσο να έχουμε και τώρα στενή σχέση με τον Κύριο;

.....
.....
.....
.....
.....

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Η χιλιετία είναι ένα γεγονός που θα προηγηθεί της τελικής καταστροφής των ασεβών. Πριν τον τελικό αφανισμό τους, οι λυτρωμένοι θα λάβουν απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματά τους. Θα ενημερωθούν πλήρως και θα συμμετάσχουν στην κρίση. Συγκεκριμένα, αυτοί θα κρίνουν. «Δεν εξεύρετε ότι οι άγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον;» (Α' Κορ. 6/ς' 2). Και: «Δεν εξεύρετε ότι αγγέλους θέλομεν κρίνει;» (εδ. 3). Επίσης, όπως είδαμε, «κρίσις εδόθη εις αυτούς» (Αποκ. 20/κ' 4), δηλαδή στους αγίους. Έτσι, αυτά τα σημεία μαζί αποκαλύπτουν μία σημαντική αλήθεια: κανείς από τους ασεβείς δεν θα λάβει την τελική κρίση πριν το τέλος των χιλίων ετών, μέχρις ότου οι λυτρωμένοι καταλάβουν τον λόγο που χάθηκαν οι ασεβείς. Σκεφθείτε τι μας λέει αυτό για τον χαρακτήρα του Θεού και τον φανερό τρόπο της διακυβέρνησής Του: προτού οι ασεβείς θα λάβουν τον μισθό τους, ο λαός του Θεού θα έχει την ευκαιρία να δει την δικαιοσύνη και την ευθυκρισία του Θεού. Θα είναι μία οδυνηρή διαδικασία αλλά όταν όλα θα έχουν τελειώσει θα φωνάξουμε: «Δίκαιος είσαι, Κύριε, ο Ων και ο Ην και ο Όσιος, διότι έκρινας ταύτα» (Αποκ. 16/ις' 5).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Πώς μας βοηθάει η ύπαρξη της Μεγάλης Διαμάχης να κατανοήσουμε τη θλίψη και τον θάνατο, παρόλα τα αναπάντητα ερωτήματά μας; Πώς μπορείτε να εμπιστεύεστε τον Κύριο για την καλοσύνη και την δικαιοσύνη Του, μέσα στις τραγωδίες;
2. Εάν κάποιος σας ρωτούσε: «Πώς μπορώ να αποκτήσω μία στενότερη σχέση με τον Κύριο;» Τι θα του απαντούσατε;
3. Γιατί πρέπει να προετοιμαστούμε από τώρα για τον ουρανό; Τι μας λέει η Αγία Γραφή σχετικά μ' αυτό;